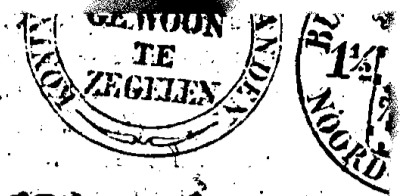

A. 1827.

N. 26.

BREDASCHÉ

COURANT.

Zaterdag

den 30 Junij.

PARIS den 12 Junij.

Terwijl alle Europeesche dagbladen overeenstemmend melden dat Frankrijk door zijn ambassadeur in Konstantinopel, tot de voorstellen van Engeland en Rusland ter bevrediging van Griekenland, op grond van het conferentie-protokol van den 4 April 1826, bijgetreden is, zoo heeft het alhier veel opzien verwekt wat uit Alexandria is dato den 3 April gemeld wordt. Een aldaar woonachtig Europeesch koopman, schrijft namelijk het volgende: » Een secretaris des bevelhebbers van het Fransche eskader in den Archipel, welke zich met eene zending alhier bevindt, zonde voor den eersten Dragoman des Onder-Konings van Egypte, een brief medegebragt hebben, waarin den Onder-Koning aangeraden wordt, de met Moros bestemde expeditie te bespoedigen, ten einde de onderwerping der Grieken te voleinden, alvorens door enige Engelsche andere maatregelen kunnen genomen worden.

LISABON den 19 Junij.

De generaal Saldanha minister van oorlog, welke de Constatie toegegaan is, heeft aan de Princes-Regentes eene memorie overhandigd, waarin hij zich beklaagt over de wijze waarmee hij door zijne ambtgenooten werd behandeld, zoodat hem nimmer over de publieke zaken raadpleegden, en hem steeds tegenwerkten in het betrekken der militairen, en waarin hij zijne demissie verzoekt. Ingeval men in dezen staat van zaken geene verandering konde brengen. De Prinses zegt men, verzoekt tijd van zich te bedenken, en den volgenden Dinsdag deed de generaal Saldanha alle de ministers aan het bureau van buitenlandse zaken, bijeenkomen, en bood hun elk een exemplaar van zijne memorie aan. De ministers over het gedrag van hunnen ambtgenoot verontwaardigd, verzochten hunne demissie inden dezelve aan den generaal Saldanha, die werd gegeven. De demissien der ministers werden aangenomen en de generaal Saldanha werd in zijnen post als minister van oorlog bevestigd.

PARIS den 15 Junij.

Uit Perpignan schrijft men in dato den 15 Junij, het volgende: » De bende Carlisten onder bevel van den slagter van Cosa, welke op den 28 Mei verscheiden diligences heeft aangedaan, doorloopt steeds de omstreken van Figueres. In de afgelopen week werd deze bende in de omstreken van Espinassez overvallen door de mobile kolonne. Drie der roovers werden gevangen genomen en de overige ontkwamen aan den regter oever van de Fluvia. Zoodra de gouverneur van Figueres de gevangenen bekomen had, gaf hij daarvan kennis aan den kapitein-generaal der provincie, welke bevelen het decreet van den Koning, tegevolge waarvan Bessieres ter dood is gebracht, ook aan dien zoude worden ten uitvoer gebracht. Na de aankomst van den Koerier uit Barcelona, werden de gevangenen des Maandags middags, vergezeld van twee kapucijnen, en geescorteerd door de weinige Spaansche troepen, welke ter dispositie van den gouverneur zijn, naar de struipplaats gevoerd. De kapucijnen bleven meer dan derdehalf uur bij de gevangenen, zoo men meent, met oogmerk om den avond te bereiken en de gevangenen te doen ontvingen. Bij het vertrekken der Fransche troepen werden de gevangenen terug gehaald, en de gevangenen doodgeschoten. De Apostoliken houden deze personen voor martelaren, en de monniken verklaren openlijk, dat zij voor de goede zaak gestorven zijn.

Het schip le Pacifique heeft op deszelfs reis van Liverpool naar New-York, verscheiden drijvende eilanden van ijs, nabij de Grooté Bank, ontdekt op 45 gr. breedte en tusschen de 49 en 63 gr. lengte, ontmoet. Verscheiden dezer eilanden schenen op het zand vast te zitten, en de beweging van anderen door de golven, was zichtbaar. De officieren van het achtscheep de hoogte van een dezer eilanden gemeten, en bevonden dat dezelve 24 voeten boven de oppervlakte der zee zich uitstrekte, deze massa ijs had de gedaante van een steek kasteel. Anderen hadden de gedaante van kerken, huizen en torens. Verscheiden wilen zag men bij het vaartuig groote stukken ijs, welke van de eilanden waren afgeslagen. Kapitein Crocker, welke menigmaal deze zee bevaren heeft, had nimmer zoodanige massa's ijs, in deze wateren gezien.

ORLEANS den 21 Junij.

Deze week is er in dese stad een droefv. voorval gebeurd. Op de kermissen waren verscheiden slangen te zien, en, onder anderen, twee ijsel-slangen, dezelfde die, in Februarij 11., door den heer Drake, welke

(Licht in der tijd gemeld is), te Bonna, van de haren van de haet van een der slangen verdorven te zijn. Hij was op den 11. Maandag 11., wilde een jongman, die bij de megerie van de weduwe Drake geëmployeerd is, een dezer dieren in het vervellen behulpzaam wezen, hetzelfde te dien einde onder water houdende. Hij vatte de slang kort bij den kop, en de voorzorg gebruikte te hebben van den arm en de hand in een in achten gevouwen doek te wikkelen. Hij hield het dier alsoo twintig minuten lang, doch het dier sloop, zich kronkelende, door de hand, en geraakt los genoeg, om den jongeling in den pink te blyven. Doof het gevaar, waarin hij zich bevond, verschrikt, verliet de jongeling den moed en liet de slang los. Mevrouw Drake, met een oogopslag, de vreeselijke gevolgen inzende, welke uit het ontkomen van het dier voortvloeijen zou, werpt het, met verwonderlijken moed en tegenwoordigheid van geest, een servet over den kop, van het en smijt het in zijne doos. Op hetzelfde oogenblik brengt de gekwetste een hakmes, hetwelk hij in de nabuurschap was wezen halen. Op de weigering der twee knechts, grijpe de weduwe zelve het mes en hak het lid boven den beet af. Eenige oogenblikken daarna wordt er een verband op de wond gelegd en de gekwetste naar huis gebragt. Onmogelijk is het, den angst en de vrees te beschrijven, welke hem, gedurende de acht uren, die op het geval volgden, folterden. Gernigen van de vreeselijke kenteekenen, welke het overlijden van den heer Drake voorspelden waren, verwachtte hij, in den uitselijken doodangst, dat deze tijd, die der crisis in dergelijke gevallen, verloopen zou zijn. Eindelijk ziende, dat of zich geen teken van gevaar opdeed, werd hij op nieuw met hoop en moed bezield en heeft sedert geene andere toevallen ondervonden, dan die, welke de geprognostice wonden doorgaan verspreiden.

B. N. den 23 Junij.

Onze couranten melden de navolgende: » De heer P..., een welbekend publiek, hier woonachtig, bezat, nu zeven jaar geleden, een klein hondje, dat hij als spekers wandeling, een in het water wreef, en het te laten afdrijven. De hond zwom spoedig naar de wal, en was aldaar gekomen, gevende, dat het water een onangenaam gevoel veroorzaakte. Zijn meester hem aan het water gaarne willende gewonnen, greep hem, om hem op nieuw in het water te werpen; maar het hondje die waarde zich zinnig, en ten laatste, zijnen meester in het water te brengen, en hem in de mond ed neus. De heer P... gebruikte dadelijk de voorzorg van zich naar een onzer vermaarde wondheersers te begeven, welke ten rond de gekwetste deelen uktrende, en verzekerde dat er geene noodlottige gevolgen van het ongeluk te vreezen waren. Intusschen kon de heer P... zich van den angst, om van de watervrees aangevat te worden, niet ontdoen. Hij las alle werken over deze stof, die hij slechts bekomen kon, raadpleegde verscheiden deskundigen, en vermeerdere op die wijze zijne ongerustheid, in plaats van die daardoor vermindert te zien.

Daar er echter intusschen verscheiden jaren verloopen waren, zonder dat de klein dezer ziekte door eenig kenteeken aangeduid werd, scheen de ongerustheid van den heer P... langzamerhand te sederen. Eenige dagen geleden deed hij, met zijne echtgenoot, een uitstapje naar Treptow; hij was daerzinds ynkomen welvarende; maar, den volgenden morgen, gevoelde hij zich kwalijk; kon hij niet omhijf, niet omhijf, en was verplicht, een weinig op de sofa te gaan liggen. Zijn meester deed hem verscheiden vragen over hetgeen hem de ziekte veroorzaakte; hij antwoordde, dat het oogenblik gekomen was, dat hij de ziekte, voor welke hij zoo lang gevreesd had, gevoelde. Hij zag reeds regenazie tegen het water gevoelde, en de heer P... heylig ongerust wordende, som terstond om blyven van de zucht; maar deze kwam te laat; reeds had de ziekte de overhand genomen. Een klein glaasje met water, dat den zieken werd aangeboden, deed hem sidderen. Zijn toestand verergerde met eenen vreeslijken spoed, en, weinige dagen daarna, overleed hij. Het is een gewigtig vraagstuk voor de beoefeners der geneeskunde, te weten, in hoe verre het steeds gevestigd gebleven vrees denkbeeld van den lijder, of het hydrophobisch vergif, of deze beide oorzaken te zamen, het meest toegebragt hebben, om de ziekte van den heer P... te veroorzaken.

DUITSCHLAND en Aangrenzende Rijken.

FRANKFORT den 23 Junij. De laatste berichten uit den Griekschén Archipel, welke ten 23 dezer loopen, komen hierop neder. De Grieken hebben den Pirus verlaten en de geregelde Turksche troepen zijn onder de muren van Athènes aangekomen. Ook te Negroponte zijn dergelijke troepen verschenen. Reschid-pacha heeft 3000 man naar den kant van Megara gezonden, die het te veld staande koren ingeooft hebben en met 2000 slaven en eene menigte

